

Der har ikke været Spor af Ministerstormeri eller Bisneri, eller hvad det nu er, man har kaldt det. Folketinget har sikkert ikke ønsket, at Ministeriet Reedtz-Thott skulde gaa af, og har ikke gjort noget for at fjerne det. Det er vistnok det bedste Højre-Ministerium, vi kunne faa, men paa den anden Side maa den ærede Konsejlspræsident ikke tro, at Folketinget eller Oppositionen i det hele taget er dybt bedrøvet over, at han fortæller os, at han vil sige Farvel, hvis vi ikke ville gøre visse Indrømmelser, vi ikke mene at være berettigede til at gøre. Vil imidlertid den ærede Konsejlspræsident absolut gaa sin Vej, skulle vi give ham en venlig Hilsen og en venlig Tante med paa Bejen, men saa kunne vi vel komme ud af det uden det. Jeg forstår blot ikke, hvorledes den ærede Konsejlspræsident egentlig kan forlige den Erklæring, han afgav forleden Dag, og som åabenbart skulde virke som en Presision, en Slags Trusel over for Folketinget, med det, som han kalder sin Misstion, nemlig at virke som Mægler mellem Tingene. Vi have set allerede i Dag, hvorledes Finansloven nu kommer herop. Den er jo saaledes, at det ærede 4de kongevalgte Medlem og andre sige, at hvis den ikke forandres, bliver det Konflikt. Og, naturligtvis, dette Ting kan jo vanskeligt stille sig anderledes, naar Ministeriet selv gør det til et Spørgsmaal om politisk Liv og Død for det, hvorvidt disse militære Bevillinger gives eller ikke gives. Dette Ting kan jo vanskeligt lade sig overbyde af Ministeriet Reedtz-Thott. Naar Ministeriet gaar ind paa at sige: det er nødvendigt, saa maa det ærede 4de kongevalgte Medlem og andre sige, at saa er det nødvendigt. Men tror den ærede Konsejlspræsident, at Folketinget bliver mere tilbøjelig til at give efter med Hensyn til Bevillinger, som der slet ikke er nogen konstitutionel eller lovmæssig Pligt til at give. Det er jo fuldstændig fri Bevillinger, som ethvert Ting har Lov til at nægte ad libitum havde jeg nær sagt, som der ikke er nogen som helst Begalforpligtelse til at give. Tror man, det høje Folketing bliver mere tilbøjeligt til at gøre Indrømmelser, fordi Ministeriet sætter en saadan Trumf paa, som det gjorde forleden Dag? Nej, i Stebet for at mægle mellem Tingene, i Stebet for at gøre det lettere for Tingene at komme til en Overenskomst, har den højt ærede Konsejlspræsident ved sin ustyrlige Rærlighed, om jeg saa maa sige, til Parlamentarismen gjort det næsten umuligt for disse Ting at komme overens. Naar den højtærede Minister havde kunnet holde sig saa længe med sin Erklæring, til Tingene havde faaet Beslighed til at forhandle om

det, og saa sat sin Trumf paa lige i Slutningen for at se, om den kunde virke, saa kunde jeg endda forstaa det; men inden Løven endnu er kommen til Landstinget, bliver der sat det Mærke paa Bevillingerne, at de ere saadanne, at ikke en Gang Ministeriet Reedtz-Thott kan administrere med dem! Ja, jeg tillader mig nu alligevel at tro, at til Trods for — jeg gentager det — at det ærede 4de kongevalgte Medlem (Steffensen) har malet Fanden paa Bæggen, er der dog saa megen sund Fornuft, specielt i dette høje Ting og vel ogsaa i det andet, at man virkelig kan naa til at komme til en Overenskomst. For skulde der virkelig blive Brud paa Finansloven for dette Lapperi af 1 pct. af det, Krigsministeren har forlangt, skulde Landet af den Grund kastes ud i Provisorier, i alle de Mytter, som vi nu sende gennem en længere Periode, saa siger jeg, at det er næsten en Forbrydelse!

Men det er ikke værd at tænke paa eller tale om den Slags Ting. Vi, det vil sige Oppositionen kan tage det med Ro. Der skulde formodentlig en Oplosning til, vi skulde naturligvis opløses enten af Ministeriet eller af et andet Ministerium, en Folketingsoplosning enten i April eller Maj Maaned? Jeg kan forsikre de Herrer, at de kunne ikke give os en bedre Situation til at gaa paa Valg paa end den, der vil fremkomme ved en saadan Konflikt. Naar saa Ministeriet Reedtz-Thott gaa — for det gør det jo, naar der kommer en Konflikt, saa er dets Mission endt, det vide vi — saa overlader det til andre at klare Statsstibet ud af de Grunde, som det har ført det ind paa, saa overlader det maasse til dette Ting den behagelige Arbejd at tage Affære med Provisorierne! Ministeriet Reedtz-Thott gaar sin Vej, det har tattet Ansvar, det overlader det til de andre. Jeg siger, vi misunde ikke de Herrer den Arbejd, de saaledes skulle tage op efter Ministeriet Reedtz-Thott. Vi fra vor Side gaa til Valg med frejdigt Mod under en saadan Situation. Vi vide saa godt, at naar Forsætningen er i en saadan Tilstand, er bleven bragt i en saadan Tilstand, at vi, det vil sige Folketinget og dets Venner, til enhver Tid ere udsatte for at faa Provisorier paa Halsen, naar det behager en Regering, støttet af dette høje Tings Flertal, at sætte Pres paa for at faa Folketinget til at gaa ind paa frie Bevillinger, som det hverken har Forpligtelse eller Lyb til at give. Vi ere vant til det, vi vide, hvad vi ere udsatte for, men de Herrer, der skulle tage Ansvar for at kaste Landet ud i Provisorier for en saadan Bagatel's Skyld, komme i en mindre midtsundelsesværdig Tilstand,